

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 decembrie 2010, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Se cântă cântarea: „Maranata”, în limba franceză]. Amin. Aleluia! Noi am putut cânta cu toții ultima strofă. Luați loc.

Este minunat faptul că putem asculta Cuvântul Domnului nostru în toate limbile. Dumnezeu înțelege toate limbile. Noi suntem adunați în acest loc din mai multe țări ale lumii și suntem mulțumitori lui Dumnezeu într-un mod deosebit fiindcă mai este încă timpul harului și ne mai putem aduna aici și, în mod deosebit, pentru că mai avem posibilitatea să venim aici. Cine nu poate veni cu mașina poate zbura cu avionul, cu un cost destul de mic. Suntem mulțumitori și pentru faptul că pot veni frați din Cehia, România, Elveția, Austria, Italia. Toți pot să vină cu avionul cu un cost mic și nu mai sunt nevoiți conducă până aici.

Este un lucru minunat că noi avem azi vizitatori din Hrodna. Unde sunt frații noștri din Hrodna? Ridicați-vă în picioare! Într-un mod deosebit vă spunem „Bine ați venit!” Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Aici este și fratele Iosif din Kinshasa. Să se ridice și el în picioare. Acesta este unul dintre cei mai folosiți frați de către Dumnezeu, în Congo. Dumnezeu a putut să-l folosească și să-l binecuvânteze într-un mod deosebit! De asemenea mai este aici un frate Iosif din Yaounde, capitala Camerunului. Dumnezeu să te binecuvânteze într-un mod deosebit în mijlocul nostru! Cei din Camerun au o prioritate deosebită. Ei au vorbit în trecut limba germană și astăzi vorbesc limba franceză și engleză. Saluturi [...].

Fratele nostru din Johannesburg nu numai că ne-a salutat, dar el mi-a spus personal: „Frate Frank, îți mulțumesc pentru scrisoarea circulară pe care ai scris-o acum”. Am rămas uimit când am auzit că scrisoarea circulară în limba engleză este deja pusă pe Internet și poate să fie citită în toată lumea. Din câte știu eu, și scrisoarea circulară în limba germană este pe Internet, la dispoziția fiecăruia. Scrisoarea circulară în limba franceză nu este încă gata, din păcate. Frate Taty, ridică-te și tu în picioare! Acesta este bărbatul hotărât de Dumnezeu pentru a traduce în limba franceză. El face o lucrare foarte bună! Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Taty! Mai este în mijlocul nostru fratele Gilbert și mai sunt mulți frați slujitori din toate țările vecine. Noi urăm tuturor binecuvântarea lui Dumnezeu, din toată inima noastră! Domnul să-Și atingă ținta Lui cu noi toți! În scrisoarea circulară din decembrie am avut impresia că aș fi dorit să-mi iau rămas bun și să spun: „Eu mi-am făcut partea, am vestit Cuvântul Domnului”. Eu am calculat cum am folosit timpul de când slujesc Domnului: o treime din timpul meu a fost fie în aer, fie predicând, a doua treime am fost în birou și a treia treime a fost pentru odihnă. Tot timpul pe care l-am avut, eu l-am pus la dispoziția Domnului, ca să vestesc Cuvântul Său sfânt și scump. Roadele sunt vizibile acum și pentru acest fapt noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră.

Foarte scurt, doresc să spun ceva și despre Israel. Noi toți am auzit că acolo a fost un mare incendiu, pe care l-a provocat cineva intenționat. Sute de hectare de pădure au fost nimicite și aceasta s-a

întâmplat acum când noi știm că poporului Israel nu-i este nimic mai important decât să planteze un pom. Chiar și turiștii plantează câte un pom. În Israel totul era pustiu, totul era gol. Sădirea pomilor a început atunci când șahul Persiei a pus la dispoziția lor un milion de pomi care au fost plantați în Israel. După aceea au urmat exemplul șahului și alte națiuni. Deci, atunci când este un incendiu într-o pădure din Israel, este o catastrofă. Acolo nu poate fi o altă catastrofă... De aceea se spune la știri că a fost cea mai mare catastrofă de când există statul Israel. Nouă ne pare foarte rău că dușmanii Israelului sunt acolo și că doresc să le facă numai rău. Dar Dumnezeu va pune capăt acestor lucruri. Și noi știm că acest timp este foarte aproape.

De asemenea, noi am planificat o călătorie în Israel, în perioada 2-13 mai 2011, dacă vom mai fi pe acest pământ. Ea va avea loc dacă vor fi suficienți frați interesați. Noi binecuvântăm Israelul din toată inima și din tot sufletul nostru, căci Dumnezeu a spus: „*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema*”. Așa este scris în prima făgăduință din Geneza 12.3.

Suntem recunoscători pentru faptul că Dumnezeu ne-a dat o poziție corectă în inima noastră față de Israel, față de Cuvântul lui Dumnezeu, față de mesaj și, că ne-a dat o poziție și gânduri corecte față de tot ce vine din partea lui Dumnezeu, cu privire la planul lui Dumnezeu cu omenirea. El a dat făgăduințe pentru Israel, făgăduințe pentru Biserică și a mai dat făgăduințe pentru toate popoarele care vor fi și ele incluse, adică pentru acele popoare care vor rămânea după ultima luptă care va avea loc. Dumnezeu a avut grijă pentru tot și totul se va împlini la timpul hotărât. Dumnezeu va avea grijă ca totul să se întâmple așa cum a făgăduit El.

În scrisoarea circulară, noi ne-am ocupat de niște teme cu care nu doresc să continui aici. Este vorba ca noi să avem o trăire nouă cu Dumnezeu. Pe de altă parte, trebuie să se clarifice în toată lumea că nu poate rămânea nimic din ceea ce nu poate rezista înaintea lui Dumnezeu și ceea ce nu este în concordanță cu Sfânta Scriptură. În această legătură doresc să spun ceva foarte clar: aici nu este vorba despre citatele citite din Scriptură și nici despre citatele pe care fratele Branham le-a spus, ci este vorba de ceea ce au făcut oamenii din citatele respective.

Vă dau trei exemple în legătură cu cuvintele care au ieșit direct din gura Domnului nostru și care sunt destul de greu de înțeles, dar pe care noi trebuie să le lăsăm așa cum au fost scrise și să lăsăm totul în seama Domnului. Este treaba Lui ce va face și cum va face toate lucrurile.

În Evanghelia lui Matei 10.23 este scris: „*Când vă vor prigoni într-o cetate, să fugiți într-alta. Adevărat vă spun că nu veți isprăvi de străbătut cetățile lui Israel până va veni Fiul omului*”.

Acum citim în Matei 16.27-28: „*Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu Îngerii Săi; și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui. Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa*”.

Citim și în Evanghelia lui Ioan 21.21-23: „*Petru s-a uitat la el, și a zis lui Isus: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?” Isus i-a răspuns: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Tu vino după Mine!” Din pricina aceasta, a ieșit zvonul printre frați că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”* Nici pe noi să nu ne intereseze! De ce? Dacă este treaba Domnului, atunci este treaba Lui! Noi să avem grijă să facem ce ne-a spus Dumnezeu nouă! V-aș putea răspunde la toate cele trei întrebări – toate trei s-au împlinit.

Citim acum din 2 Petru 3 ca să vedem din Cuvânt, ce timp trăim noi și care este datoria noastră. Citim din 2 Petru 3.9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”.

Apoi apostolul se referă la ceea ce am citit noi, dar se referă și la scrisorile lui Pavel în care sunt unele lucruri greu de înțeles. În această legătură citim de la v. 14: „*De aceea, prea iubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”. Domnul Își va împlini făgăduința Lui, dar este important ca noi să fim așa cum scrie aici: „să fim găsiți fără prihană, fără vină și în pace înaintea Lui”, atunci când El va reveni. Acesta este un lucru foarte important, ca noi să permitem Cuvântului Lui să ne vorbească în așa fel încât să fim pregătiți. Pentru că acesta este lucrul cel mai important. Corectura prin învățătura Scripturii aparține de aceasta.

În ceea ce-i privește pe predicatori, este scris pe Internet că există zece direcții principale în cadrul mesajului timpului de sfârșit. Toți aceștia care au aceste direcții sunt frați care și-au făcut proprii ucenici și care au căile proprii. La Dumnezeu există o singură direcție și aceasta trebuie să fie cea corectă. Această direcție este direcția corectă, cu credincioșii adevărați care sunt în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu. Aceștia nu mai răstălmăcesc. Așa cum am scris și am spus: acolo unde oamenii mai răstălmăcesc și discută, acolo nu este niciun fel de descoperire divină. Unde este descoperirea divină, acolo nu se mai răstălmăcește și nu se mai discută nimic; acolo există claritate, pe care a dăruit-o Dumnezeu prin harul Său!

Petru se referă la scrisorile lui Pavel. Am putea să citim în această legătură multe lucruri, dar eu citesc deocamdată numai de la v. 15: „*Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și prea iubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui*”. Pavel a primit o însărcinare din partea lui Dumnezeu ca să trateze fiecare temă biblică: slujbele, darurile, rânduiala în Biserică; el a tratat toate temele și le-a pus pe sfeșnic. Dacă ne uităm bine, atunci vedem că în creștinismul primar a existat întotdeauna doar o singură Biserică într-o localitate, nu trei sau patru, ci una singură într-un oraș. Pavel a scris aceste scrisori acelor Biserici din diferitele orașe.

Acum citim și v. 16: „*ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea*”. Despre ce lucruri este vorba aici? Despre făgăduință și împlinirea ei, despre revenirea Domnului nostru. Când el vorbea despre lucrurile acestea, „*În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor*”. Deci, ceea ce era scris în Scriptură și ceea ce a scris și Pavel a fost răstălmăcit și întors pe dos, de aceea el a spus de repetate ori această avertizare: să credem așa cum o spune Scriptura.

În v. 17 este scris: „*Voi deci, prea iubiților, știind mai dinainte aceste lucruri*”... Dar cine știa aceste lucruri mai dinainte? Acestea trebuiau spuse și de aceea au și fost spuse. Noi avem totul în Cuvântul lui Dumnezeu. Noi putem spune că știm mai dinainte aceste lucruri, pentru că ele ne-au fost spuse, de aceea: „*...păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târați de rătăcirea acestor nelegiuiri și să vă pierdeți tăria*”. Inima să vă fie întărită prin Cuvântul și prin harul lui Dumnezeu! Noi să știm că cerul și pământul vor trece dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Din predica „Unirea invizibilă a Miresei” eu am folosit un citat în scrisoarea circulară. Eu mai vreau să citesc câteva rânduri din această predică, pe care fratele Branham le-a spus și le-a scos în evidență.

Citesc primul citat: „Noi vedem că prin denaturarea Cuvântului, când Satan l-a denaturat Evei, făcând-o să se îndoiască de un Cuvânt, a aruncat întreaga rasă umană într-un haos; doar un singur cuvânt”. Noi trebuie să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu din toată inima noastră. Abia după aceea ne va fi descoperit acest Cuvânt, de Dumnezeu. Un singur cuvânt a fost răstălmăcit, întors pe dos și prezentat greșit. Ea a ascultat de dușman și după aceea s-a întâmplat tot ce s-a întâmplat. Apoi este scris: „Și la mijlocul Cărții a venit Domnul și Mântuitorul nostru care a spus: „*Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu*”. Da, aceasta este viața noastră! Cuvântul lui Dumnezeu este duh și este viață. În El era viața și viața era lumina oamenilor. La sfârșitul cărții, în Apocalipsa 22.18, la sfârșitul Bibliei, Isus a spus o avertizare foarte serioasă: „*Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta. Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții*”.

Fiind călăuziți de Duhul Sfânt, noi încă de la început am subliniat importanța Cuvântului și l-am pus pe sfeșnic. Apoi de fiecare dată am spus că nu este permis să se adauge ceva Cuvântului.

Citesc mai departe, ultima parte a rugăciunii: „Fie ca Duhul Tău să cadă peste noi și să ungă cuvintele în inimile noastre, ca noi să putem pleca de aici în această seară oameni mai buni decât suntem acum, ca să putem avea o înțelegere mai adâncă a lui Isus Hristos. Acordă-ne aceasta Doamne, pentru ca noi să putem înțelege ziua în care trăim și felul în care Dumnezeu Își pregătește poporul Său în acest timp întunecat în care trăim acum. Dumnezeule, unge-ne..”.

De ce cântăm noi câteodată cântarea: „Ungere sfântă rămâi peste mine?” „O, Mângâietor divin, condu Tu tot ceea ce fac” – așa spune o cântare germană. Cuvântul ebraic „*Mashiah*” și cuvântul grecesc „Hristos” ar trebui să fie traduse cu cuvântul „Unsul”. Iar noi trebuie să fim unși cu puterea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu.

Citim mai departe: „Dumnezeule, unge-ne, nu numai pe predicator, ci și pe cei ce ascultă și fă ca inimile noastre să tremure la Cuvântul Tău. „*Căci frica de Domnul este începutul înțelepciunii*”. Acordă-ne aceste lucruri, Tată, căci noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin”. Aceasta este și rugăciunea noastră. Fiecare Cuvânt care este vestit prin inspirația Duhului Sfânt, ne este descoperit și nouă prin aceeași inspirație și sub aceeași ungere, fiecăruia în parte, astfel ca noi să fim învățați, prin Duhul lui Dumnezeu și să ajungem la unitatea în credință.

Citesc mai departe: „Noi suntem recunoscători pentru fiecare verset din Scriptură. Eu sunt recunoscător lui Dumnezeu că trăiesc în acest timp din istoria lumii, când toate lucrurile ajung la desăvârșire”. Nu doar ultimele evenimente din istoria lumii, ci planul de mântuire al lui Dumnezeu cu Biserica și cu Israelul, ajunge la desăvârșire în acest timp.

Citim mai departe: „Dacă înainte de întemeierea lumii Dumnezeu ar fi desfășurat înaintea mea întregul plan de mântuire și mi-ar fi zis: „Eu vreau ca tu să predici. În ce epocă ai vrea mergi pe pământ și să predici?” Eu aș fi ales această epocă, pentru că cred că este cea mai bună”. Și eu la fel. În urmă cu 100 de ani n-aș fi putut zbura în toată lumea. Dumnezeu a făcut totul corect.

Fratele Branham a mai spus unele lucruri, nu voi citi chiar totul, dar aici este scris: „Cu siguranță mi-ar fi plăcut să fiu aici când El a fost pe pământ, dar eu cred că acum este un timp prețios ca atunci, pentru că este vremea când El va veni să-Și ia acasă poporul pe care L-a răscumpărat”. Și unii spun că acest lucru s-a întâmplat deja. Dar atât timp cât noi mai suntem încă pe acest pământ, încă nu a avut loc răpirea.

Mai citim încă un citat: „Noi știm că istoria lumii se va sfârși în curând. Atunci vom păși într-o nouă zi, în marele Mileniu. Eu cred într-un Mileniu, într-o domnie milenară cu Hristos timp de o mie de ani pe Pământ. Domnul Isus se va întoarce trupește pentru a-Și lua poporul, trupește, pe care l-a răscumpărat”. Domnul Isus a plătit prețul prin Trupul Lui și la revenirea Lui va avea loc transformarea trupurilor celor care vor fi răpiți. Sufletul, interiorul nostru, inima este schimbată acum, dar la revenirea Domnului nostru va fi schimbat trupul nostru.

Mai este un citat: „Dar priviți, când Mireasa spirituală începe să aibă o trezire, când ea începe să se întoarcă și să se alinieze cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci să fiți atenți. Vedeți? În acel timp, acolo, din Scripturi, va fi un Mesaj, care va ieși să prindă acea Mireasă, să prindă acea Doamnă aleasă”.

Mai citesc încă trei citate scurte: „Biserică, într-una din aceste zile, El va reveni. La fel de sigur cum a venit pentru prima oară, El va reveni. Pregătiți totul. Despărțiți-vă de pleavă; stați în prezența soarelui. Priviți în sus în continuu. Stați în așteptare”. „Noi suntem în zilele din urmă. Asta o știm cu toții. Suntem gata pentru venirea Domnului. Ce trebuie făcut, este să vă despărțiți de tot păcatul. Despărțiți-vă de tot ceea ce aparține lumii. Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Să nu lăsați să vă amăgească vreun om, prin crezul său. Țineți tare de făgăduința lui Dumnezeu, de Cuvântul lui Dumnezeu. Și dacă este Cuvântul pentru această zi, Dumnezeu îl va confirma. Dacă El nu o face, atunci nu este Cuvântul pentru această zi”. Noi am putea citi mai departe. Fratele Branham a prezentat totul într-un mod puternic, în ultimele sale predici. Această predică este din 25 noiembrie 1965 și în 24 decembrie fratele Branham a fost luat acasă. Sunt scrise niște lucruri puternice în aceste predici. Prin această slujbă dată de Dumnezeu, noi am fost introduși în planul de mântuire al Dumnezeului nostru.

Haideți să ne referim la niște versete din Scriptură, pe care le am pe inimă, mai ales la cele citite în ultimul sfârșit de săptămână. Noi am vorbit despre fecioare. Eu am observat că noțiunea „fecioară” înseamnă neatinsă, nepătată, nu a avut niciun contact, așa ca fecioara Maria, care a fost o fecioară. Dar Eva, după ce a fost dusă în eroare, nu a mai fost fecioară. Noi trebuie să spunem acest lucru: toți cei care permit să fie amăgiți acum, nu fac parte nici din rândul fecioarelor neînțelepte, cu atât mai puțin din rândul celor înțelepte. Trebuie să spunem acest lucru foarte clar: aceia care sunt chemați afară de Dumnezeu acum, nu aceia care aleargă împreună cu cei ieșiți afară, nu aceia care sunt și ei niște însoțitori, ci aceora cărora Dumnezeu a putut să le vorbească, care au fost chemați afară cu adevărat, aceștia nu se vor mai ocupa și nu se vor mai murdări cu învățături false și nu se vor mai lăsa amăgiți, ci vor rămâne în Cuvântul lui Dumnezeu.

În această legătură noi trebuie să mergem la 2 Corinteni 6. Aici vom putea citi un cuvânt pe care l-am citit și vestit deseori; este vorba de chemarea afară: „*Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi*”. Dar după versetul din 2 Corinteni 6.18 vom citi și primul verset din cap. 7.

Citim mai întâi 2 Corinteni 6.18: „*Eu vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic*”.

2 Corinteni 7.1: „*Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu*”. Amin. Chemarea afară trebuie să aibă un rezultat vizibil și trebuie să se îndeplinească ceva cu noi și anume, să fim curățați de toate întinăciunile duhului și ale cărnii. Una are loc prin sângele Mielului

și cealaltă în baia Cuvântului, astfel ca Domnul nostru să poată să spună: „*Voi sunteți curați din pricina Cuvântului pe care vi l-am vestit!*”

Dumnezeu nu a dat doar un mesaj oarecare, ci El a împlinit cel mai înalt scop din istoria mântuirii și anume chemarea noastră afară, punerea la o parte, pregătirea noastră, pentru ca noi să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frică de Dumnezeu. După aceea vom înțelege corect Evrei 12, unde scrie că fără sfințire nimeni nu va putea vedea pe Domnul. Atunci vom înțelege corect și Ioan 17.17: „*Eu mă sfințesc pentru ei ca și ei, într-adevăr, să fie sfințiți*”.

Domnul ne-a vorbit; eu sunt convins de acest fapt, că El n-a trimis mesajul unui om, ci voi ați ascultat mesajul lui Dumnezeu, l-ați primit din toată inima voastră, l-ați crezut și v-a fost descoperit. De aceea voi aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru.

În Vechiul Testament există câteva versete biblice, unde Dumnezeu se adresează poporului Israel cu cuvântul „fecioară”; „fecioara lui Israel întoarce-te la Domnul”. Dar după ce Israelul a decăzut, a fost femeia care a curvit, care a comis idolatrie și, prin profeți, a fost chemată înapoi la Domnul. Despre cei 144.000 din Apocalipsa 14 care vor ieși din cele 12 semiții ale lui Israel și conform Apocalipsa 7, vor fi pecetluiți, despre ei este scris că *nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri*.

În Noul Testament și mai ales în Apocalipsa 12, Biserica este prezentată ca femeia în care Dumnezeu a pus sămânța Lui și din care la sfârșit se va naște copilul de parte bărbătească - biruitorii, care vor domni împreună cu Domnul.

Frați și surori, la Dumnezeu nu există niciun fel de compromis. Dacă este scris în proroci, că „ai zămislit o seminție de copii nelegitimi”, să nu se întâmple așa cu noi. Așa cum Fiul lui Dumnezeu a fost născut prin Duhul lui Dumnezeu, pentru că a fost crezută făgăduința, tot așa trebuie să ascultăm, noi, făgăduințele lui Dumnezeu și Duhul Lui trebuie să vină peste noi și apoi suntem născuți din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre cei morți.

Când am cântat prima cântare și, mai ales, când am cântat despre ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota, m-am gândit că este o deosebire foarte mare dacă cineva poartă o cruce sau un crucifix la gât, sau dacă cineva poate spune ca și Pavel: „*am fost răstignit împreună cu Hristos și acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”. Nu să porți o cruce la gât, ci să fii răstignit cu Hristos, să fii înmormântat împreună cu El și înviat împreună cu El la o viață nouă.

Odată, când am fost la Moscova, m-am uitat intenționat și am observat că fiecare taximetrist avea două cruci agățate pe bordul mașinii: o cruce și un crucifix. Una era agățată un pic mai sus și cealaltă un pic mai jos.

Dacă privim în istorie, în timpul celor șapte cruciade, trebuia să săruți crucifixul, altfel erai ucis. Douăzeci și două de milioane de oameni au fost uciși în cele șapte cruciade doar pentru că n-au vrut să sărute acest crucifix. Nu purtarea vizibilă a unui crucifix este importantă, ci să fim răstigniți împreună cu Hristos, să fi murit cu El, să fi fost înmormântați împreună cu El și să fi înviat împreună cu El la o viață nouă.

Deci, fecioarele înțelepte vor rămâne curate de toate lucrurile. O spun așa cum o simt înaintea Domnului: toate amăgirile, fie că au loc în creștinismul acesta general, fie altundeva... Și noi am înțeles cu toții că Sodoma și Gomora este la ordinea zilei aproape peste tot în lume. Dacă priviți această fotografie, vedeți cum o „păstoriță” oficiază căsătoria a două păstorițe. Sau cum un păstor oficiază căsătoria a două „păstorițe”. Și când citesc în Geneza 7, văd că atunci toate animalele au

mers perechi în arcă, o parte femeiască și una bărbătească; da, toate animalele au venit câte o pereche; dar nu doi și două, ci unul și una.

Apoi această „păstoriță” a spus: „*Ceea ce a unit Dumnezeu omul să nu despartă*”. Acestea sunt blasfemii. Dar în Romani 1 este scris: „*Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestemate, ca să facă lucruri neîngăduite*”. Tot ce vedem azi a fost spus deja dinainte, că va fi așa cum a fost în zilele Sodomei și ale Gomorei, așa cum a fost în zilele lui Noe și ale lui Lot. Noi trăim într-adevăr în acest timp despre care este scris în Scriptură.

Pe de altă parte, avem un privilegiu deosebit. Eu doresc să o spun în această seară: privilegiul deosebit nu doar de a crede ceva, ci să credem așa cum spune Scriptură, să credem așa cum este scris și să lăsăm totul așa cum este scris, fie că o înțelegem sau nu. Noi știm că Dumnezeu nu vine niciodată prea târziu, El va face totul bine și la timpul potrivit, prin harul Său.

Dacă citim 1 Timotei 4, apoi, vedem cum i-a avertizat Pavel pe Timotei și pe colaboratorii lui, despre lucrurile la care să fie atenți. „*Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor*”. Trebuie să înțelegem că deja de atunci a fost descris timpul sfârșitului, pentru că Dumnezeu cunoaște sfârșitul înaintea începutului.

Apoi vedem aceste avertizări puternice pe care i le-a dat Pavel lui Timotei. 1 Timotei 4.6: „*Dacă vei pune în mintea fraților aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrănești cu cuvintele credinței și ale bune învățături, pe care ai urmat-o până acum*”. Amin. Fiindcă tu – nu cei care te ascultă, ci tu, care predici – te hrănești cu cuvintele lui Hristos și ale bune învățături, pe care ai urmat-o până acum ca unitate de măsură. Care este unitatea de măsură? Numai Cuvântul lui Dumnezeu. La ce ne putem alinia noi? Doar la Cuvânt lui Dumnezeu. În toți anii trecuți am făcut aceasta – nu doar eu, ci toți frații slujitori din toată lumea, împreună cu mine, au vestit Cuvântul timpului prezent care ne-a fost descoperit și pe care-l dăm mai departe.

În săptămâna aceasta a avut loc o discuție între doi frați și, după ce unul a vorbit despre împărțirea corectă a hranei, celălalt a spus: „Ascultă! Hrana poate să și-o aleagă și să și-o pregătească fiecare, așa cum are el nevoie”. Așa este situația cu unii din cadrul mesajului și toți aceștia sunt de părere că pot face ce vor, dar și Dumnezeu are de spus ceva în această direcție: „omul să nu trăiască numai cu pâine firească, ci cu hrana care este împărțită”. Și Dumnezeu Însuși a spus că va trimite o foamete în țară după cuvintele Lui, nu după răstălmăcirile Cuvântului Său, ci după cuvintele originale ale lui Dumnezeu. Noi ne gândim și la Vechiul Testament când femeia a spus profetului: „*Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!*” Nu doar în Scriptură, ci și în gura noastră, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie adevărul. Și așa trebuie să rămână în vecii vecilor.

Haideți să rezumăm. Totul este doar pe har, un har nemărginit. Toate trăirile noastre cu Domnul, fie pocăința, înnoirea inimii, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt, totul este doar har și iarăși har; totul este un dar al lui Dumnezeu care ne-a fost dăruit.

Noi trebuie să subliniem faptul că nu este de ajuns ca cineva să spună că „Oricine crede mesajul, aceasta în sine este dovada că a primit Duhul Sfânt”. Și există mulți care habar nu au ce înseamnă pocăința și nașterea din nou, ce este o trăire de mântuire cu Dumnezeu. Dar, doar pentru că fratele Branham a făcut o afirmație asemănătoare, însă nu exact așa a spus, ei folosesc aceste afirmații fără să fi avut cu adevărat aceste trăiri cu Dumnezeu.

Frați și surori și, în mod deosebit, mă adresez tuturor tinerilor care n-au avut o trăire cu Dumnezeu: acest lucru trebuie să se întâmple și cu voi. Trebuie să aveți și voi un început cu Dumnezeu în viața de credință, trebuie să știți de o zi în care L-ați trăit cu adevărat pe Dumnezeu și ați primit siguranța că păcatele voastre au fost iertate și voi ați fost făcuți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu, așa cum este scris în 2 Corinteni 5: „*Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu El însuși*”. Și nouă, de asemenea, ne-a fost dată această iertare, și de aceea vă spunem și noi: „Împăcați-vă cu Dumnezeu!” Cum am spus deja, toți tinerii, toți aceia care nu au avut o trăire directă cu Dumnezeu: astăzi se poate întâmpla. În timpul rugăciunii cu frații, când am fost în camera de alături, m-am gândit la faptul că noi avem dreptul deplin să primim fiecare binecuvântare care ne-a fost dată din partea lui Dumnezeu, prin Isus Hristos și prin jertfa de la Golgota: salvarea sufletelor noastre, vindecarea trupurilor noastre, eliberarea, totul... Dar după aceea mi-a venit și gândul acesta: poate mai lipsește o propoziție... Dar, cine a îmbătrânit și dorește să întinerească iarăși, să știe că asta nu o putem avea. Noi trebuie să așteptăm, ca să întinerim. Voi cu toții știți la cine mă gândesc: în primul rând mă gândesc la fratele și sora Russ, la toți cei care au îmbătrânit, mă gândesc și la mine și la fratele Schmidt; mulți am îmbătrânit. Nouă nu ne-a fost dată o făgăduință că aici, pe acest pământ, în acest trup vom întineri iarăși. Vă citesc din Iov 33. Doar atunci când Domnul ne va lua la El, atunci vom fi transpuși în tinerețe. Prețul a fost deja plătit, o știm cu toții. Eu am spus de mai multe ori că am trăit răpirea, am văzut mulțimea îmbrăcată în alb și am văzut cum toți erau tineri. Iar în Iov 33 de la v. 23 este scris: „*Dar dacă se găsește un înger mijlocitor pentru el, unul din miile acelea, care vestesc omului calea pe care trebuie s-o urmeze, Dumnezeu Se îndură de el și zice îngerului: „Izbăvește-l, ca să nu se coboare în groapă; am găsit un preț de răscumpărare pentru el!” Și atunci carnea lui se face mai fragedă ca în copilărie, se întoarce la zilele tinereții lui. Se roagă lui Dumnezeu și Dumnezeu îi este binevoitor, îl lasă să-I vadă Fața cu bucurie și-i dă înapoi nevinovăția. Atunci, el cântă înaintea oamenilor, și zice: „Am păcătuțit, am călcat dreptatea și n-am fost pedepsit după faptele mele. Dumnezeu mi-a izbăvit sufletul ca să nu intre în groapă și viața mea vede lumina!”*”

Să ne gândim la faptul că Iov a fost unul dintre cei mai încercați oameni din Vechiul Testament. El nu a spus doar: „*Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește*”, el aici a vorbit despre un Mijlocitor, despre răscumpărare. Totul i-a fost descoperit, deja în Vechiul Testament. La final este scris că Dumnezeu l-a adus din nou la starea lui dinainte.

Frați și surori, haideți să o spunem încă o dată: fecioarele nu se întinează. Ele rămân curate, nu urmează niciun om. Ele ascultă numai de glasul Mirelui. Ele se lasă învățate și corectate din și prin Cuvânt, devin ascultătoare și Îl urmează pe Miel, oriunde se duce El.

Haideți să o spunem încă o dată: nu aceste multe direcții din cadrul creștinismului sau în cadrul mesajului, ci acea singură direcție care este zidită pe Cuvânt, care crede așa cum spune Scriptura. Și tot prin ascultare de credință să-L urmăm pe Domnul și să ne lăsăm pregătiți până ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și atunci se va împlini: „*Ferice de aceia care au inimi curate, căci ei vor vedea pe Dumnezeu*”.

Haideți să scoatem afară tot ce nu poate rezista înaintea lui Dumnezeu și să ne punem toată încrederea în Domnul, că El va face totul nou și că El va face totul bine. El iartă păcatele, acoperă vina, vindecă bolile. Și toți cei ce se simt legați, să știe că Domnul eliberează și acela pe care îl eliberează Fiul, acela este cu adevărat liber.

Tuturor fraților și surorilor, de pe tot pământul, vă spunem: vă rog rămâneți în Cuvântul lui Dumnezeu, rămâneți sub călăuzirea Duhului Sfânt, credeți așa cum spune Scriptura! Predicați doar ceea ce puteți predica din Cuvânt și lăsați restul în seama lui Dumnezeu! Ceea ce a spus Domnul nostru, ceea ce a spus și a scris Pavel, ceea ce a spus fratele Branham, chiar dacă este ceva greu de înțeles, lăsați-o așa cum a fost spus și când va sosi momentul potrivit și când Dumnezeu dorește să o descopere, atunci o va descoperi. Important este ca noi să nu răstălmăcim în niciun fel și în niciun chip, ci să lăsăm totul așa cum este scris. Atunci ne întoarcem la Domnul nostru și la Cuvântul Lui și știm că Domnul va face totul bine cu noi toți.

Noi credem că Dumnezeu a trimis pe prorocul Lui înainte de a veni ziua cea mare și înfricoșată. Noi credem că ultimul mesaj ajunge până la marginile pământului. Suntem mulțumitori și pentru posibilitățile pe care le avem că putem traduce în diferite limbi și putem transmite în direct, în toată lumea, fiindcă Mireasa Domnului trebuie chemată afară din toate popoarele, limbile și națiunile.

Noi am primit harul lui Dumnezeu să auzim această chemare, trecerea de la 2 Corinteni 6 ultimul verset la cap. 7.1 – noi am trăit această trecere, *să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului și să ne ducem sfințirea până la capăt, în frica de Dumnezeu*, în așa fel ca să avem siguranța că noi nu doar că am ascultat Cuvântul lui Dumnezeu, ci prin sângele Mielului și prin baia Cuvântului am fost curățiți și astfel așteptăm revenirea Domnului și Mântuitorului nostru iubit. El va reveni și noi așteptăm revenirea Lui în vremea noastră. Eu aștept revenirea Lui în timpul nostru, în generația noastră. Pavel a așteptat revenirea Domnului în timpul lui, fratele Branham a așteptat-o în timpul lui, dar acum timpul este mult mai avansat.

Așa cum a spus și Domnul nostru: „*Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, să vă ridicați capetele voastre*”. Trebuie să înțelegem că și timpul sfârșitului va avea un sfârșit, nu va dura veșnic. Și timpul harului a început și acest timp va avea un sfârșit. Noi trebuie să rămânem treji și cumpătați, în ambele sfere, în sfera pământească și în cea duhovnicească.

Domnul Dumnezeu să ne dăruiască aceste lucruri prin harul Său și să avem un acord interior față de Cuvântul Lui cel scump și sfânt. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră pentru faptul că El ne-a făcut viu Cuvântul Său și ne-a introdus în planul Lui de mântuire prin harul Său.

Haideți să luăm aminte la faptul că trebuie să rămânem curați înaintea Domnului, să nu ne amestecăm cu nimic, să nu acceptăm învățături false, ci să fim spălați în sângele Mielului, sfințiți prin Cuvântul adevărului și curățați prin baia Cuvântului Său și să fim călăuziți în tot adevărul, de Duhul Sfânt. Dumnezeul Atotputernic ne-a dăruit atât de mult har, ca să trăim acum, în această perioadă, să vedem totul și să trăim tot ce se întâmplă în timpul nostru.

Dacă Dumnezeu m-ar fi întrebat, și eu aș fi ales să trăiesc în vremea în care trăim acum, când toate lucrurile ajung la încheiere și noi putem trăi totul prin harul Său. Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să rămână peste noi toți, în Numele Sfânt al lui Isus Hristos! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea: „Așa cum sunt”; După aceea îi vom chema la Domnul pe cei care doresc să vină la El.

În timp ce ne aplecăm capetele și ne închidem ochii, dar ne deschidem inimile, eu doresc să întreb câți doresc rugăciune, indiferent care sunt problemele voastre - fie că este vorba despre mântuire, vindecare, eliberare sau alte rugăciuni sau probleme, indiferent ce ar fi. Este scris că Domnul i-a ajutat pe toți cei ce au venit la El. Așa este scris și în Evanghelia lui Matei, capitolul 9.35: „*Isus*

străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință, care era în norod”.

Noi credem că Domnul nostru este Același. De asemenea, credem ceea ce este scris în Marcu 16.19-20: „*Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer, și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin*”. Domnul nostru este Același. El a înviat, a fost înălțat în cer și lucrează în Biserica Lui. Biserica este locul de descoperire al lui Dumnezeu, aici, pe pământ.

Suntem mulțumitori pentru faptul că noi nu doar vestim Cuvântul Lui, ci așteptăm ca Dumnezeu să își dovedească Cuvântul Lui. Noi am vestit acest Cuvânt într-un mod adevărat și de aceea avem dreptul deplin să așteptăm ca Dumnezeu să-Și îplinească Cuvântul Lui în mijlocul nostru și, în toată lumea, El să însoțească Cuvântul Lui cu semne și minuni. Nu noi o facem, ci Domnul lucrează împreună cu noi! Câți pot să o creadă astăzi? Amin! Să credeți din toată inima voastră!

Haideți să cântăm cântarea: „Crede doar, crede doar” și apoi ne vom ruga împreună.

Iubite Domn, Tu, Dumnezeul veșnic credincios, Tu ai o Biserică pe acest pământ, Biserica celor întâi născuți, Biserica Mireasă, Mireasa Mielului care ascultă doar glasul Mirelui. Iubite Domn, Tu ai înviat, Tu Te-ai înălțat la cer și Tu ai dovedit prezența Ta, ai dovedit Cuvântul Tău prin semne și minuni însoțitoare. Iubite Domn și eu am vestit Cuvântul Tău în același mod, am vestit Evanghelia deplină, am purtat acest mesaj dumnezeiesc, așa cum mi-ai poruncit Tu mie: m-am dus din oraș în oraș, n-am înființat nicio biserică locală, n-am publicat nicio carte de cântări, ci așa cum mi-ai poruncit Tu, am vestit doar Cuvântul Tău și am împărțit hrana duhovnicească. Iubite Domn, eu aștept din partea Ta și Biserica așteaptă ca Tu să-Ți dovedești Cuvântului Tău cel Sfânt. Dovedește acest Cuvânt în mijlocul nostru, în seara aceasta. Salvează, eliberează, vindecă și fă semne și minuni, o, Doamne.

Doamne iubit, noi avem același mesaj, aceeași evanghelie deplină. Permite să fie descoperit în seara aceasta, în această adunare, că Tu ești în mijlocul nostru, că Tu Îți dovedești Cuvântul Tău. Îți mulțumesc pentru sângele Mielului, pentru Cuvântul lui Dumnezeu, pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul.

Dumnezeule mare, binecuvântează pe tot pământul. Tu Ți-ai dovedit Cuvântul Tău când mesagerul Tău a vestit acest Cuvânt. Noi avem dreptul deplin să așteptăm împlinirea acestui Cuvânt vestit fiindcă și, noi, la rândul nostru, credem acest mesaj dumnezeiesc. Iubite Domn, și acum credința este biruința care a învins lumea.

Iubite Domn Te rog, fă totul prin puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Dăruiește o înviorare nouă în mijlocul nostru, în noi și cu noi toți.

Împreună Îți mulțumim fiindcă putem trăi în acest timp, fiindcă credem făgăduințele Tale și, mai ales, făgăduința revenirii Tale. Îți mulțumim fiindcă Tu ai vorbit într-un mod așa de clar cu noi, ne-ai deschis înțelegerea pentru Scriptură și ne-ai dăruit har înaintea Feței Tale.

Iubite Domn, Cuvântul Tău să îplinească scopul pentru care l-ai trimis Tu în toată lumea. Așa cum am citit în cuvântul de introducere, Tu vei împlini totul. Noi însetăm și suntem înfometați după Cuvântul Tău. Tu vei face totul bine! Lăudat și slăvit să fie Numele cel sfânt și scump al lui Isus.

Iubite Domn, Te mai rog ca toți frații mei și toate surorile să facă parte din rândul fecioarelor înțelepte, să facă parte din Biserica Mireasă, să fie cu toții chemați afară, puși la o parte, curățiți și sfințiți, ca să fie pregătiți pentru revenirea Ta.

Ție, Dumnezeu lui Avraam, lui Isaac și Iacov, Dumnezeului lui Israel, Singurului Dumnezeu care există, Tu care ni Te-ai descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru, Îți mulțumim din toate inimile noastre fiindcă Tu, în seara aceasta, ne-ai binecuvântat și de asemenea, ai binecuvântat pe toți frații de pe tot pământul, în toate popoarele, limbile și în toate națiunile, începând cu Noua Zeelandă, în toate popoarele, pe întregul pământ. Ție, Dumnezeului Atotputernic, Îți mulțumim și pentru seara aceasta, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin!